ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ▪ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ▪ مدیرمسئول: علی عالی ▪ تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ ▪ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ▪ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷-۸۸۵۰۱۳۰۰-۸۸۷۴۶۵۸۳ ▪ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ▪ امورمشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰-۸۸۵۲۱۹۵۴ ▪ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ▪ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

یکشنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۰ - شماره ۶۸۵۰

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

WWW.INN.IR

info@inn.ir

گزارش روز

نگاهی به دیدارهای ماندگار استقلال و الهلال

استقلال در دیداری حساس از مرحله یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان آسیا به دیدار الهلال می رود. این دو تیم از قطب های اصلی فوتبال آسیا محسوب می شوند. استقلال با ۲ قهرمانی و الهلال با ۳ قهرمانی از قدرت های بلامنازع و کهن قاره به شمار می آیند و از جمله رکورداران بیشترین تعداد حضور در تاریخ لیگ قهرمانان آسیا هستند.

استقلال و الهلال ۷ بار در لیگ قهرمانان آسیا با یکدیگر دیدار داشتند که هر ۷ بازی در مرحله گروهی بوده و ۳ بار در فرمت قبلی مسابقات یعنی جام باشگاه های آسیا به مصاف هم رفتند و یک نوبت هم در جام برندگان جام به هم رسیدند. در مجموع این رویارویی ها استقلال ۵ بار به پیروزی رسیده و الهلال ۴ مرتبه صاحب برد شده و ۲ دفعه هم تقابل دو تیم مساوی پایان یافته که سرنوشت آن مسابقات را ضربات پنالتی مشخص کرده که در هر ۲ بار الهلال تیم پیروز میدان بوده است. به بهانه بازی حساس پیش روی دو تیم، جدال های مهم تاریخ استقلال و الهلال مرور شده است.

حسرت ستاره سوم

استقلال پس از قهرمانی در آسیا در سال ۱۹۹۰ در فصل بعد در مرحله گروهی با الهلال همگروه شد و با یک گل از این تیم شکست خورد. این اولین مصاف استقلال و الهلال در طول تاریخ است. این دو تیم پس از صعود از مرحله گروهی، حریفان را از پیش رو برداشتند تا اینکه در فینال باز هم با هم مواجه شدند. استقلال تا دقایق پایانی با تک گل امیر هاشمی مقدم از حریف پیش بود و در آستانه دومین قهرمانی پیاپی و فتح سومین جام بود تا اینکه در دقایق پایانی اما روی یک غافلگیری دروازه این تیم باز شد تا بازی به وقت اضافه و ضربات پنالتی کشیده شود تا در نهایت الهلال موفق به پیروزی شد.

جای خالی که در ویترین افتخارات استقلال باقی ماند

استقلال در طول تاریخ خود سابقه قهرمانی های متعدد در رقابت های داخلی و بین المللی دارد ولی قهرمانی در جام در جام آسیا را در تالار پُربار افتخارات خود کم داشت و در سال ۱۹۹۵ در اولین حضور خود در این مسابقات، مصمم بود که این جای خالی را پر کند. استقلال در نیمه نهایی مسابقات در نخستین تجربه ناصر حجازی روی نیمکت پس از ۴ سال از آن فینال کذایی، دوباره با الهلال روبه رو شد و باز هم سرنوشت این مسابقه را ضربات پنالتی تعیین کرد. پنالتی آخر استقلال را بهزاد غلامپور از دست داد تا استقلال به فینال نرسد.

پیروزی با گلزنی مجیدی

مرحله یک چهارم نهایی جام باشگاه های آسیا در اواخر دهه نود به صورت مجتمع در یک کشور برگزار می شد و در فصل ۹۹-۱۹۹۸ امارات میزبان این بازی ها بود و باز هم استقلال و الهلال نبرد تعیین کننده ای داشتند. با توجه به قدرت نماینده عربستان به نظر می رسید که این تیم دست بالا را در این دیدار داشته باشد ولی شاگردان ناصر حجازی حریف قدرتمند خود را غافلگیر کردند و با نتیجه ۲ بر یک به پیروزی رسیدند. یکی از دو گل استقلال را فرهاد مجیدی سرمربی فعلی این تیم به ثمر رساند و دیگر گل توسط سیروس دین محمدی وارد دروازه حریف شد. استقلال با اخراج رضا حسن زاده از دقیقه ۴۶ ده نفره به بازی ادامه داد.

کامبک تاریخی در ریاض

یکی از آماده ترین تیم های استقلال در تاریخ لیگ قهرمانان در فصل ۲۰۱۳ بود که موفق شد تا مرحله نیمه نهایی صعود کند. استقلال در آن دوره در مرحله مقدماتی در گروه مرگ با تیم های الهلال، العین و الریان همگروه بود. استقلال در هفته سوم در ریاض به دیدار الهلال رفت و در شرایطی که تا دقیقه ۸۰ با یک گل از حریف عقب بود، با گل های پژمان منتظری و آرش برهانی حریف را غافلگیر کرد و به پیروزی دست یافت.

(این یادداشت پیش تر در سایت فوتبال ۳۶۰ منتشر شده)

طنزیم

هومن جعفری

تصمیم درباره کبری

خب ظاهراً برای بازی بعدی تیم ملی ورود خانم ها به ورزشگاه آزاد است چون باید بین آمدن خانم ها به ورزشگاه و میزبانی مسابقات یکی را انتخاب کنیم. شما کدام را انتخاب می کنید؟

***

فقط یک نگاه به وضع فوتبال ایران بیندازید تا ببینید در این گلستان چه خبر است! استقلال و پرسپولیس و تراکتورسازی به عنوان سه باشگاه ایرانی حاضر در مسابقات لیگ قهرمانان آسیا، در اسفناک ترین شرایط ممکن راهی میدان می شوند. تراکتورسازی به دلیل خرج های بی رویه و بدهی های کلان زنوزی در بدترین شرایط ممکن قرار دارد. بقیه تیم های ما همین وضع را دارند!

خودتان نگاه کنید. تیم ها هفته ای یکبار مربی عوض می کنند. بازیکن ها هفته ای دو بار فسخ می کنند. تمام بازیکن ها حتی آنهایی که خودشان هم خودشان را نمی شناسند در قرارداد خود بند حق فسخ دارند. یعنی می دانند که باشگاهشان قرار نیست به آنها پولی پرداخت کند. تیم ها هرچه پرطرفدارتر بی پول تر و بدبخت تر و هرچه بی هویت تر خوشبخت تر و مرفه تر!

خوشنام ترین پیشکسوتان فوتبال ایران محو و خانه نشین هستند و اداره امور دست آدم هایی است که به گربه هم لگد نزده اند! هر روز هم یک بدبختی و بیچارگی جدید رو می شود! جداً قرار نیست اوضاع بهتر شود؟ ما که هر روز ورشکسته تر و بدبخت تر و بیچاره تر می شویم، چطوری قرار است با دنیایی رقابت کنیم که در هر ثانیه صدها کیلومتر از ما دورتر می شود؟

عکس روز

اولین گل رونالدو در اولدترافورد

بالاخره روز موعود برای هواداران منچسترفرا رسید. دیروز عصر رونالدو برای دومین بار به عنوان بازیکن جدید منچستر به میدان رفت. او که یکی از بزرگ ترین بازیکنان تاریخ فوتبال است، دیروز مهاجم نوک تیم منچستر بود. خیلی ها دوست داشتند او را با این لباس در یک دیدار رسمی ببینند و بازی با نیوکاسل سختکوش آرزوی آنها را برآورده کرد. کریستیانو با اینکه در نیمه اول عملکرد درخشانی نداشت اما موفق شد در وقت های تلف شده، اولین گلش در بازگشت به لیگ برتر را به ثمر برساند.

کاریکاتور

حمید سحری

همه می‌دانند که جام‌جهانی ۲۰۲۲ آخرین فرصت رونالدو و مسی برای فتح بزرگ‌ترین جام فوتبالی است اما اگر تیم‌هایی مثل آلمان با سرمربی زیرک شان بگذارد.

در چنین روزی

۲۱ شهریور ۱۳۸۱

باخت عجیب بارسلونا

اولین باخت حیرت انگیز تیم بارسلونا مقابل تیم قعر جدول دسته سوم باشگاه‌های فوتبال اسپانیا، نوولدا، حیرت همگان و افکارعمومی این کشور و موج انتقادها را علیه «لوئیز فان گال» مربی هلندی تیم بارسلونا برانگیخت.

به گزارش خبرگزاری فرانسه از بارسلون دو تیم بارسلونا و نوولدا چهارشنبه شب در چهارچوب مسابقات جام حذفی اسپانیا به مصاف هم رفتند و بارسلونا ۲-۳ باخت و از دور مسابقات حذف شد.

این باخت غیر منتظره اولین شکست حقارت بار تیم بارسلونا در مسابقات باشگاه‌های اسپانیا بود. این نتیجه غیر قابل قبول موج حملات انتقادی را متوجه لوئیز فان گال کرد و تقریباً همه مطبوعات اسپانیا ضمن مضحک قلمداد کردن بازی بازیکنان بارسلونا، برنامه‌های فان گال برای این تیم را غیرعملی و ناکارآمد خوانده‌اند.

مطبوعات اسپانیا بازی ضعیف تک تک بازیکنان بارسلونا را بخصوص فرانک دو بوئر مدافع هلندی و همچنین دروازه‌بان تازه‌وارد آن میخائل آنکه آلمانی که اولین بازی رسمی خود را انجام داد را مسئول این نتیجه غیر قابل قبول دانستند.

اما فان گال اشتباهات انفرادی بازیکنانش و همچنین شرایط نامساعد زمین بازی را مقصر شناخته و می گوید: زمین مسابقه کوچک و در اندازه مسابقه تنیس بود و کنترل توپ در این زمین بسیار دشوار بود و این مسأله برای بازیکنان ما مشکل آفرین بود.

تک به تک

سامان موحدی راد

گره‌های ترکیب باز می‌شود

ثابت قدم باش!

ترکیب تیم ملی علامت سؤال مهم اسکوچیچ است. تیم او فعلاً روی دور برد است و ملی‌پوشان ایرانی در دو سال اخیر و در روزهای پراکندگی بازی‌های ملی به دلیل همه‌گیری کرونا توانسته‌اند چند بازی پیاپی بدون شکست را پشت سر بگذارند به گونه‌ای که از وقتی اسکوچیچ روی نیمکت تیم ملی نشسته تاکنون شکست نخورده است. اگرچه این یک رکورد بی‌نظیر است و به معنی بازگشت روزهای آفتابی به تیم ملی است اما به نظر می‌رسد اسکوچیچ باید گره‌های اصلی کارش را کم کم باز کند که یکی از آنها، شناخت ترکیب اصلی تیم است. علیرضا بیرانوند سال‌ها دروازه‌بان اول تیم کارلوس کی‌روش بود اما حالا تیم ملی دو سال است که با انتخاب‌های مختلف درون دروازه به میدان می‌رود. ترانسفر دروازه‌بان‌های ایرانی به لیگ‌های اروپایی اگرچه موقعیت مناسبی را برای سه دروازه‌بان اول ایران ایجاد کرده اما اینکه آنها فرصت بازی به اندازه لیگ را به دست نمی‌آورند، موجب می‌شود که از دوران آمادگی دور شوند. دور ماندن بیرانوند از تیم ملی در یک سال گذشته نتیجه بازی نکردن در آنتورپ بود. حالا او با رفتن به لیگ پرتغال فرصت بیشتری برای خودنمایی پیدا کرده. باید دید این بازی کردن بیشتر در مقابل نقش تأثیرگذار امیر عابدزاده در پونفرادینا موجب می‌شود که تیم ملی به ترکیب ثابت نزدیک و نزدیک‌تر شود یا خیر. در اینکه ترکیب ثابت تا چه میزان بر قدرت و انسجام تیم می‌افزاید، شکی نیست و تقریباً همیشه در فوتبال بر آن تأکید می‌شود. رسیدن یک سرمربی تازه‌کار در یک تیم به ترکیب ثابتش آن نقطه‌ای است که معمولاً می‌گویند سرمربی کار را برای خود کرده و قرار است در تیم ماندگار شود. از بحث‌های تئوری در این باره هم اگر خارج شویم، نگاهی به دو بازی اخیر تیم ملی نشان می‌دهد که عدم آشنایی و تسلط اسکوچیچ بر ترکیب تیمش می‌توانست با اتفاقات ناگواری همراه شود. ترکیب اشتباه تیم ملی در برابر سوریه می‌توانست با دقت بیشتر مهاجمان سوری به روزی تلخ برای ما تبدیل شود. حالا از شانس خوب ماست که رقابت‌ها در گروه ایران در کلاس بالایی برگزار نمی‌شود و به راحتی می‌توان تیم‌ها را از پیش رو برداشت ولی چنین اشتباهی در برابر تیم‌های درجه یک و بهتر حتماً با تنبیه خطرناکی همراه خواهد بود. البته که پذیرفتنی است که مصدومیت و محرومیت دست اسکوچیچ را ببندد اما دست او برای انتخاب بازیکن از تعداد زیاد لژیونرهای ایرانی و همچنین بازیکنان لیگ برتر بسیار باز است.

انتخاب اسکوچیچ در روزهای نخست با شائبه‌هایی همراه بود. او اما خیلی زود جای خودش را روی نیمکت تیم ملی پیدا کرد و خیال ما را از پیروزی‌های پیاپی در آسیا راحت کرد. امیدواریم که با همین نگاه او هرچه زودتر چالش‌های دیگر تیمش را هم برطرف کند.

پرونده

گزارش یک

سام ستارزاده

یک سال و ۷ ماه زمان و ۹ دیدار رسمی و تدارکاتی، زمان مناسبی برای رسیدن یک سرمربی تیم ملی به ترکیب آغازگر ایده‌آلش به نظر می‌رسد اما شاید نه در دورانی که فوتبال ملی تحت تأثیر شیوع کروناویروس قرار گرفته و نه اگر یک سرمربی قصد ایجاد تحولی بزرگ در بدنه تیمش داشته باشد. در آستانه بازی‌های رسمی با هنگ‌کنگ و بحرین بود که پس از چندین آزمون و خطا، بالاخره دراگان اسکوچیچ آرایش ۴-۴-۲ را به عنوان آرایش مدنظر خود انتخاب کرد؛ آرایشی که البته در برخی مواقع با عقب نشستن یکی از مهاجمان به ۴-۲-۳-۱ نیز تغییر می‌یافت. اسکوچیچ در ۹ حضور نخستش با یوزهای پارسی رکورد ۱۰۰ درصد پیروزی را ثبت کرد و رکورد بهترین شروع تاریخ در تیم ملی را از استاد فرانک اوفارل ربود اما در دیدارهای اخیر، می‌توان گفت تنها ۶ بازیکن به پست‌های ثابت رسیده‌اند. اسکو همچنان به علیرضا بیرانوند به‌عنوان سنگربان شماره یک اعتماد می‌ورزد و زوج دفاع میانی تیمش را نیز با پرسپولیسی‌های سابق، یعنی شجاع خلیل‌زاده و محمدحسین کنعانی می‌بندد. احمد نوراللهی، دیگر جداشده این فصل سرخ‌پوشان نیز جایگاه ثابت خود را در پست هافبک دفاعی پیدا کرده و خط آتش ما نیز با زوج مهدی طارمی و سردار آزمون تجهیز شده است. اما پنج موقعیت دیگر زمین، به‌ویژه در کناره‌ها، با بازیکنان ثابت پر نمی‌گردند. برای مثال، وحید امیری میان پست‌های دفاع چپ و هافبک چپ و علی‌رضا جهانبخش بین جناح‌های راست و چپ خط میانی جابه‌جا می‌شوند. در پست دفاع راست نیز با وجود اینکه صادق محرمی باکیفیت‌ترین گزینه موجود است، از صالح حردانی و جعفر سلمانی نیز استفاده می‌شود. مجتبی نجاریان، عارف آغاسی و میلاد سرکل بازیکنانی هستند که برای رسیدن به جایگاه ثابت در تیم ملی مشغول رقابتند. نگاه ویژه اسکوچیچ به لیگ برتر، کمک شایانی است برای ستاره‌های فوتبال داخلی نظیر یاسین سلمانی که پیش از رسیدن لیست تیم ملی به ثبات و در همین دورانی که آزمون و خطاهای اسکوچیچ هنوز به انتها نرسیدند، بتوانند به‌زودی راه رسیدن به پیراهن مقدس تیم ملی را طی کنند. پر شدن این پست‌ها با مهدی عبدی، مهدی قایدی، محمد کریمی، امید نورافکن و حتی اللهیار صیادمنش، علاوه بر کاهش میانگین سنی تیم، می‌تواند به منزله معرفی یک گزینه برای کاپیتانی چند سال آینده تیم ملی نیز باشد.

نگاه

مازیار گیلکان

تغییرات با منشأ بدسلیقگی

دراگان اسکوچیچ برای رسیدن به ترکیب اصلی پی در پی تیمش را دچار تغییر نمی‌کند، بلکه او انگار عادت کرده است که بدون ترکیب اصلی بازی کند و در تیمش هر بازی بازیکنان متفاوت با بازی قبل را به میدان بفرستد.

فارغ از محرومیت‌ها و مصدومیت‌ها و تغییرات اجباری و حتی فارغ از تغییر بر اساس تاکتیک و سیستم هر بازی و تاکتیک و سیستم حریف، اسکوچیچ باز هم اصرار به تغییرات بیشتر دارد و گاهی حتی او را در انتخاب بازیکنان سردرگم می‌بینیم.

دراگان اسکوچیچ البته با این دردسر شیرین مواجه است که بازیکنان باکیفیت پرشماری دارد که می‌تواند برای هر پست از تغییر نترسد اما این نترسیدن نباید تبدیل به بی‌ثباتی در ترکیب تیم ملی شود؛ که شده است.

مثال‌های نزدیک بزنیم. در بازی با سوریه و عراق، خط میانی تیم ملی چقدر تغییر داشت؟ آیا این همه تغییر با هدف طراحی بازی متناسب با بازی حریف ایجاد شده بود؟ آیا سوریه و عراق آنچنان حریفانی هستند که ما را تا این اندازه دچار تغییر کنند و برای هر کدام ترکیب متفاوت بخصوص در خط میانی داشته باشیم؟ ما اینقدر دقیق برنامه داریم که جهانبخش را در چپ بازی می‌دهیم و بدترین بازی را از او می‌گیریم؟

کنار گذاشتن سعید عزت‌اللهی و بازی دادن به بازیکنی که با او فاصله فنی عمیق دارد، چطور؟ آیا با مصدومیت بازیکنی که جای او بازی کرده، باید بفهمیم که عزت‌اللهی در ترکیب اصلی جا دارد تا بازی با عراق را نیز به او بدهیم؟ تصمیماتی شبیه اینها چه منشا و دلیلی دارد؟ از نشناختن سرچشمه می‌گیرد؟ بعید است. از بدسلیقگی سرچشمه می‌گیرد؟ دراگان اسکوچیچ مدتهاست با سامان قدوس کاری می‌کند که نیمی از سامان را در ترکیب تیم ملی نمی‌بینیم، گاهی مثل بازی با عراق با سامان هم بدون پلی‌میکر بازی می‌کنیم. یعنی سامان را در زمین داریم اما نقش پلی‌میکر را به او نسپرده‌ایم. تیم ملی چرا نمی‌خواهد با سامان قدوس بازی‌اش را بسازد؟ این تغییرات پی در پی و اعتماد نکردن همیشگی به سامان چه دلیلی دارد؟ تیمی که مهاجمانش گل می‌سازند و مهاجمانش گل می‌زنند (بازی با عراق) بهتر نیست از پلی‌میکر خود نیز بازیسازی بخواهد و به تیم بهتری تبدیل شود؟ برای این پرسش‌ها و بسیاری پرسش‌های دیگر اسکوچیچ باید جواب داشته باشد اما از این نکته فارغ نیستیم که او سرمربی است و بهترین تصمیم‌گیرنده برای ترکیب و هر تدبیر فنی باید او باشد و نه هیچ‌کس دیگر.

نفر به نفر

بیژن ذوالفقارنسب

باید تغییر تاکتیک بدهیم

آرامش، کلید موفقیت

پس از دیدار با سوریه مخالف نوع بازی و آماده‌سازی تیم ملی بودم و به نظرم فدراسیون فوتبال به آمادگی تیم توجهی نداشت. دیدار مقابل عراق نشان داد ظرفیت‌های زیادی داریم که باید از آنها به نحو احسن استفاده کنیم. تمرینات تیم ملی باید در زمان مقرر برگزار شود تا بازیکنان آماده باشند. برخلاف بازی با سوریه ترکیب تیم ملی مقابل عراق هیچ مشکلی نداشت. همه بازیکنان بیشترین بازدهی را داشتند و اگر تیم ملی با همین دقت و هوشیاری به کارش ادامه دهد، می‌تواند حرف اول را در آسیا بزند. این پیروزی و نمایش خوب را به بازیکنان و مربیان تیم ملی تبریک می‌گویم و ارائه همین نمایش در دیدارهای بعدی به‌ویژه مقابل کره‌جنوبی، اعتبار فوتبال ما را بیشتر می‌کند. آنالیز خوب کادر فنی تیم ملی از تیم حریف یکی از دلایل نمایش خوب تیم ملی بود. مربیان تیم باید شناخت کافی از بازیکنان داشته باشند و بر آن اساس مهره‌چینی کنند. بازی ایران مقابل عراق بر اساس برنامه بود. به‌خوبی عراق را پرس کردیم و مالکیت توپ را هم در اختیار داشتیم. بازیکنان خوب عراق مهار شده بودند و این نشان می‌دهد کادر فنی، حریف را تحلیل کرده بود. مقابل عراق پیروزی‌های کمی با اختلاف سه گل داشتیم و نتیجه بسیار خوبی گرفتیم. عوامل مختلفی در نتیجه تیم مؤثر هستند که مربی هم یکی از آنهاست. مربی باید بداند چه ظرفیت‌هایی در اختیار دارد و این شناخت بسیار ارزشمند است. غیبت اسکوچیچ در دیدار مقابل سوریه روی عملکرد تیم ملی بسیار تأثیرگذار بود. بازیکنان در زمین به آرامش ذهنی نیاز دارند که مقابل عراق از آن بهره می‌بردند. شیوه بازی عراق به گونه‌ای است که سازمان اخلاقی هر تیمی را در زمین مختل می‌کند. بازیکنان ما آرامش خیلی خوبی در این بازی داشتند که این هم از آثار حضور اسکوچیچ است. برنامه‌ریزی او بر اساس آرامش بازیکنان است و این مربی روزبه‌روز نتایج بهتری با تیم ملی می‌گیرد که برای کارنامه خودش هم اهمیت دارد. بازی‌ها رفته‌رفته سخت‌تر می‌شود و انتظار نمی‌رود کره‌جنوبی را با اختلاف سه گل شکست دهیم اما باید بازیکنان خوب این تیم را مهار و برنامه‌های خود را در زمین پیاده کنیم. مهاجمان ما در دو بازی قبلی عملکرد باکیفیتی داشتند و طارمی و آزمون با یکدیگر هماهنگ بودند. باید سیستم کاری خود را تغییر بدهیم تا کره‌جنوبی را غافلگیر کنیم. دفاع کره‌جنوبی با همین شرایط، این دو بازیکن را مهار خواهند کرد و مربیان تیم ملی باید از روش متفاوتی استفاده کنند.